

Барщевський Іван

Біографія

Народився 1794 р. у Білорусії на Полоччині в селі Россохи в родині греко-католицького священика, українця Борщевського, який був родом з Холмщини. Освіту отримав у Полоцькій єзуїтській академії. Багато подорожував по Білорусії та Україні, писав вірші, малював. З початку 1840-х років жив у Петербурзі, де служив у військовому відомстві. У справах служби побував у Франції, Англії та Фінляндії.

Останні роки Барщевський провів в Україні, на Житомирщині, де також публікувався у місцевій пресі. Серед знайомих Барщевського були Тарас Шевченко, Адам Міцкевич, Микола Гоголь та Григорій Данилевський.

Барщевський писав трьома мовами: польською та українською – прозу, а білоруською створив кілька віршів. У своїх творах щедро використовував білоруські та українські легенди. У 1844 р. у польськомовному петербурзькому журналі "Niezabudka" помістив повість "Дерев'яний Дідок і жінка-комаха", того ж року вийшов і перший томик найвідомішої його повісті "Шляхтич Завальня" ("Szlachcic Zawalnia"), а всього було чотири невеличких томики. У книзі "Proza i wierszy" (Kijów, 1849) з'явилося оповідання "Душа не в своєму тілі".

Творчість Барщевського за життя залишалася поза увагою критиків, щойно по смерті 1851 р. про неї стали згадувати, залучаючи автора як до польської, так і до білоруської літератури. Юліан Тувім помістив окремі оповідання Барщевського до "Антології польської фантастики".

Джерело: Антологія української готичної прози Юрія Винничука